

Vladimir Arđalić, 1857-1920

Владимир Ардалић ([Ћеврске](#), 1857 - Ћеврске, 1920)-Владенца или како су га још називали Владекања родио се 1857 године у Ћеврскама од оца Гаје, у угледној, богатој, сељачкој обитељи. Његов стриц Јаков Ардалић, поп у Ћеврскама од 1848 до 1883 године ("поп Ардала" како га назива и спомиње Симо Матавуљ у својим сјећањима на учитељовање у Ћеврскама), оцјењујући својега синовца паметним и бистрим дјечаком, научио га је читати и писати и послао га у манастир Крупу желећи да постане калуђер или поп. Међутим, Владенца то није радо прихватио и након краћега времена вратио се из манастира кући, а одатле опет бригом својега стрица, послан је у Задар у гимназију, гдје је успио завршити 2-3 разреда.

Иако није остварио планове својега стрица, ипак је- захваљујући својој интелигенцији, сналажљивости и комуникативности- стекао за оно вријеме и за своју околину солидну писменост и општа знања, па као такав низ година радио у опћинској управи у Скрадину као њезин службеник. Ту се и оженио са Драгињом-Каролином Алфиревић (старијом 17 година од себе, богатом дотарицом).

Упознавши се и спријатељивши се са фра Лујом Маруном, фрањевцем и археологом, Владенца му је био дуги низ година организатор и предводник радова на ископању старина на археолошким локалитетима на Брибирској Главици, Смрдељима, Островици и Бурнуму. У том кругу, са фра Маруном, његовим пријатељима и сарадницима био је потицан, савјетован и помаган да изложи и запише грађу која је објављена у Зборнику за живот и обичаје Јужних Славена у времену од 1898 до 1930 године. Његова књига "БУКОВИЦА Народни живот и обичаји" из два дијела, штампана је далеке 1908 године у Загребу у Књижарници Југолавенске Академије. Поред приказа живота и односа људи једне заостале и затворене средине као што је то Буковица била у XIX вијеку, вредност ове грађе је нарочита је у томе што је написана изворним језиком народа нашега краја, по много чему особитим и за језичне стручњаке врло занимљивим.